

Συλλογή της Νομολογίας

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (όγδοο τμήμα)

της 14ης Νοεμβρίου 2013*

«Καθορισμός των δικαστικών εξόδων»

Στην υπόθεση C-582/11 P-DEP,

με αντικείμενο αίτηση καθορισμού των δυνάμενων να αναζητηθούν δικαστικών εξόδων βάσει του άρθρου 145 του Κανονισμού Διαδικασίας, που υποβλήθηκε στις 7 Ιουνίου 2013,

Schwaaner Fischwaren GmbH, με έδρα το Schwaan (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από την A. Jaeger-Lenz, Rechtsanwältin,

αιτούσα,

κατά

Rügen Fisch AG, με έδρα το Sassnitz (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τον M. Geitz, Rechtsanwalt,

καθής,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (όγδοο τμήμα),

συγκείμενο από τους C. G. Fernlund, πρόεδρο τμήματος, A. Ó Caoimh και C. Toader (εισηγήτρια), δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: Y. Bot

γραμματέας: A. Calot Escobar

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα,

εκδίδει την ακόλουθη

Διάταξη

- 1 Η υπό κρίση υπόθεση αφορά τον καθορισμό των δικαστικών εξόδων στα οποία υποβλήθηκε η Schwaaner Fischwaren GmbH (στο εξής: Schwaaner Fischwaren) στο πλαίσιο της υποθέσεως C-582/11 P, Rügen Fisch κατά ΓΕΕΑ.

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

Η αίτηση αναιρέσεως

- 2 Με αίτηση αναιρέσεως υποβληθείσα στις 22 Νοεμβρίου 2011 βάσει του άρθρου 56 του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η εταιρία Rügen Fisch AG (στο εξής: Rügen Fisch) ζήτησε την αναίρεση της απόφασης του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 21ης Σεπτεμβρίου 2011, T-201/09, Rügen Fisch κατά ΓΕΕΑ – Schwaaner Fischwaren (SCOMBER MIX) (στο εξής: αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση), με την οποία αυτό, αφενός, απέρριψε την προσφυγή της με αίτημα την ακύρωση της απόφασης του τετάρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), της 20ής Μαρτίου 2009 (υπόθεση R 230/2007-4, στο εξής: επίδικη απόφαση), το οποίο είχε δεχθεί ένα αίτημα μερικής ακυρότητας του κοινοτικού σήματος SCOMBER MIX, και, αφετέρου, την καταδίκασε στα δικαστικά έξοδα.
- 3 Με διάταξη της 10ης Ιουλίου 2012, C-582/11 P, Rügen Fisch κατά ΓΕΕΑ, το Δικαστήριο απέρριψε την εν λόγω αίτηση αναιρέσεως, εν μέρει, ως προδήλως απαράδεκτη και, εν μέρει, ως προδήλως αβάσιμη. Εξάλλου, το Δικαστήριο καταδίκασε τη Rügen Fisch στα δικαστικά έξοδα του ΓΕΕΑ και της Schwaaner Fischwaren.
- 4 Επειδή δεν επήλθε συμφωνία μεταξύ Schwaaner Fischwaren και Rügen Fisch επί του ποσού των σχετικών με την ως άνω διαδικασία αναιρέσεως αποδοτέων δικαστικών εξόδων, η Schwaaner Fischwaren υπέβαλε την παρούσα αίτηση.

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 5 Η Schwaaner Fischwaren ζητεί από το Δικαστήριο να καθορίσει το ποσό των αποδοτέων δικαστικών εξόδων σε 18 875,85 ευρώ. Το εν λόγω ποσό προκύπτει ειδικότερα ως ακολούθως:
 - 14 040 ευρώ για δικηγορικές αμοιβές·
 - 2 801,10 ευρώ για φόρο προστιθεμένης αξίας (στο εξής: ΦΠΑ)·
 - 1 339,84 ευρώ για έξοδα ταξιδιού·
 - 367,24 ευρώ για διάφορα έξοδα αφορώντα, μεταξύ άλλων, δαπάνες για αντίγραφα καθώς και ταχυδρομικά έξοδα και έξοδα τηλεπικοινωνιών.
- 6 Συναφώς, η Schwaaner Fischwaren υποστηρίζει ότι τα έξοδα αυτά ήταν απαραίτητα και δεν είναι υπερβολικά, σε σχέση ιδίως με τη μεγάλη οικονομική σημασία της διαφοράς για τις δραστηριότητές της. Συγκεκριμένα, έχει μεγάλη σημασία για τις δραστηριότητες παραγωγής, διανομής και διαφημίσεως της εταιρίας αυτής το να είναι ελεύθερη η χρήση περιγραφικών όρων στον αλιευτικό τομέα.
- 7 Η Schwaaner Fischwaren ζητεί επίσης από το Δικαστήριο να της επιδικάσει ποσό 300 ευρώ για τα έξοδα της παρούσας διαδικασίας περί καθορισμού των δικαστικών εξόδων.
- 8 Η Rügen Fisch υποστηρίζει ότι η Schwaaner Fischwaren πρέπει να φέρει τα δικά της δικαστικά έξοδα κατ' εφαρμογήν του άρθρου 140, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας. Συναφώς, υποστηρίζει ότι η παρέμβαση της Schwaaner Fischwaren ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου υπέρ του ΓΕΕΑ δεν ήταν αναγκαία, όπως δεν ήταν αναγκαία ούτε η παρέμβασή της υπό την ιδιότητα του ετέρου διαδίκου στη διαδικασία της αναιρέσεως, καθόσον, ειδικότερα, η επιχείρηση αυτή προέβαλε επιχειρήματα σε πολύ μεγάλο βαθμό ανάλογα προς εκείνα του ΓΕΕΑ.

- 9 Επικουρικώς, η Rügen Fisch υποστηρίζει ότι τα δικαστικά έξοδα των οποίων ζητείται ο καθορισμός δεν μπορούν να αναζητηθούν. Ειδικότερα, επισημαίνει ότι ένα μέρος των τιμολογίων που επισυνάπτει η Schwaaner Fischwaren στην αίτησή της είναι προγενέστερα από την ημερομηνία υποβολής της αιτήσεως αναιρέσεως επί της οποίας εκδόθηκε η προαναφερθείσα διάταξη Rügen Fisch κατά ΓΕΕΑ. Έτσι, τα έξοδα νομικών συμβουλών που αποτελούν το αντικείμενο των τιμολογίων αφορούν στην πραγματικότητα έξοδα σχετικά με τη διαδικασία ακυρότητας ενώπιον του ΓΕΕΑ και του τμήματος προσφυγών του Γραφείου αυτού.
- 10 Η Rügen Fisch αμφισβητεί επίσης ότι η Schwaaner Fischwaren μπορεί να επικαλεστεί έξοδα εκπροσωπήσεως από δύο δικηγόρους, δεδομένου ότι, λαμβανομένης υπόψη της συνήθους περιπλοκότητας της υποθέσεως, η προσφυγή στις υπηρεσίες ενός μόνου δικηγόρου αρκούσε προς εξασφάλιση της εκπροσωπήσεως της Schwaaner Fischwaren.
- 11 Η Rügen Fisch διατείνεται ακόμη ότι τα ποσά που ζητούνται για τον ΦΠΑ δεν μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο της παρούσας αιτήσεως, διότι η Schwaaner Fischwaren, ως επιχείρηση υποκείμενη στον ΦΠΑ, δικαιούται να ζητήσει από τις γερμανικές φορολογικές αρχές την επιστροφή ή την έκπτωση του φόρου αυτού.
- 12 Η Rügen Fisch αμφισβητεί επιπλέον τον αριθμό των ωρών εργασίας και την ωροχρέωση των δικηγόρων της Schwaaner Fischwaren. Λαμβανομένης υπόψη της συνήθους περιπλοκότητας της υποθέσεως, τα έξοδα που ζητούνται στο πλαίσιο αυτό είναι υπερβολικά.
- 13 Τέλος, η Rügen Fisch φρονεί ότι το σημείο «SCOMBER MIX» που αποτέλεσε το αντικείμενο της διαδικασίας ακυρότητας δεν είχε ουσιώδη σημασία, από οικονομικής απόψεως, για τη Schwaaner Fischwaren.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

Επί του παραδεκτού της αιτήσεως

- 14 Ως προς το παραδεκτό της παρούσας αιτήσεως, διαπιστώνεται ότι, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει η Rügen Fisch, η εταιρία αυτή καταδικάστηκε από το Δικαστήριο, στο πλαίσιο της προαναφερθείσας διατάξεως Rügen Fisch κατά ΓΕΕΑ, στα δικαστικά έξοδα της διαδικασίας της αιτήσεως αναιρέσεως στα οποία είχαν υποβληθεί τόσο το ΓΕΕΑ όσο και η Schwaaner Fischwaren, τούτο δε κατ' εφαρμογήν του άρθρου 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου, όπως ίσχυε κατά την ημερομηνία εκδόσεως της διατάξεως αυτής.
- 15 Επομένως, η επιχειρηματολογία της Rügen Fisch την οποία αυτή προβάλλει υποστηρίζοντας ότι η Schwaaner Fischwaren πρέπει να φέρει τα δικά της δικαστικά έξοδα κατ' εφαρμογήν του άρθρου 140, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου ισοδυναμεί με παράλειψη συμμορφώσεως προς την προαναφερθείσα διάταξη Rügen Fisch κατά ΓΕΕΑ.

Επί του ποσού των αποδοτέων δικαστικών εξόδων

- 16 Κατά το άρθρο 144, στοιχείο β', του Κανονισμού Διαδικασίας, που ισχύει, δυνάμει του άρθρου 184, παράγραφος 1, του κανονισμού αυτού, στις διαδικασίες με αντικείμενο αίτηση αναιρέσεως, λογίζονται ως δυνάμενα να αναζητηθούν δικαστικά έξοδα «τα αναγκαία έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν οι διάδικοι λόγω της δίκης, και ιδίως τα έξοδα μετακινήσεως και διαμονής και η αμοιβή των εκπροσώπων, συμβούλων ή δικηγόρων».

Επί των εξόδων λόγω της δίκης ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου

- 17 Μπορούν να αναζητούνται μόνον, αφενός, τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν οι διάδικοι λόγω της δίκης ενώπιον του Δικαστηρίου και, αφετέρου, αυτά που ήταν αναγκαία προς τούτο (διατάξεις της 6ης Ιανουαρίου 2004, C-104/89 DEP, Mulder κ.λπ. κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, Συλλογή 2004, σ. I-1, σκέψη 43· της 19ης Σεπτεμβρίου 2012, C-197/07 P-DEP, TDK Kabushiki Kaisha κατά Aktieselskabet af 21. november 2001, σκέψη 12, και της 10ης Οκτωβρίου 2013, C-38/09 P-DEP, OCVV κατά Schröder, σκέψη 18).
- 18 Όσον αφορά την παρούσα αίτηση, πρέπει να σημειωθεί, όπως κατά βάση υποστήριξε η Rügen Fisch, ότι ένα σημαντικό μέρος των τιμολογίων που προσκόμισε η Schwaaner Fischwaren αφορά παροχή νομικών συμβουλών προγενέστερη της ημερομηνίας έκδόσεως της αναιρεσιβαλλομένης απόφασης, ήτοι προ της 21ης Σεπτεμβρίου 2011, περιλαμβανομένων των εξόδων που αφορούν την κατάθεση υπομνημάτων και την εκπροσώπηση της ως άνω παρεμβαίνουσας ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση της 9ης Μαρτίου 2011. Ομοίως, ορισμένα τιμολόγια δικηγορικών αμοιβών αφορούν νομικές συμβουλές στο πλαίσιο της διαδικασίας ακυρότητας ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ.
- 19 Συναφώς, η προσφυγή της Rügen Fisch απορρίφθηκε με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, με την οποία το Γενικό Δικαστήριο αποφάνθηκε επί των δικαστικών εξόδων που αφορούσαν την προσφυγή αυτή. Εξάλλου, με την προαναφερθείσα διάταξη Rügen Fisch κατά ΓΕΕΑ, το Δικαστήριο απέρριψε την αίτηση αναιρέσεως που υπέβαλε η Rügen Fisch κατά της απόφασης αυτής. Έτσι, δεδομένου ότι δεν ευδοκίμησε η αίτηση αναιρέσεως κατά της απόφασης του Γενικού Δικαστηρίου, περιλαμβανομένου του μέρους που αφορά τα δικαστικά έξοδα, στο Γενικό Δικαστήριο εναπόκειται να εκτιμήσει τα ποσά των δυνάμενων να αναζητηθούν εξόδων κατόπιν της ενώπιόν του διαδικασίας στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση και στην οποία επετράπη στη Schwaaner Fischwaren να παρέμβει (βλ., επ' αυτού, διάταξη της 11ης Ιανουαρίου 2008, C-105/04 P-DEP και C-113/04 P-DEP, CEF και CEF Holdings κατά Nederlandse Federatieve Vereniging voor de Groothandel Gebied op Elektrotechnisch και Technische Unie, σκέψη 22).
- 20 Από αυτό προκύπτει ότι, όσον αφορά τα δικαστικά έξοδα που αφορούν την ως άνω προσφυγή των οποίων τον καθορισμό ζητεί η Schwaaner Fischwaren, μολοντί αυτά μπορούν ενδεχομένως να αποτελέσουν το αντικείμενο χωριστής αιτήσεως ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου υπό τις προϋποθέσεις που προβλέπουν τα άρθρα 87 έως 92 του Κανονισμού Διαδικασίας του και υπό την επιφύλαξη του άρθρου 85 του κανονισμού αυτού, ωστόσο τα εν λόγω έξοδα δεν μπορούν να αποτελέσουν το αντικείμενο της παρούσας αιτήσεως.
- 21 Επομένως, όσον αφορά μόνον τα τιμολόγια που προσκόμισε η Schwaaner Fischwaren και τα οποία αφορούν νομικές συμβουλές παρασχεθείσες μετά την έκδοση της αναιρεσιβαλλομένης απόφασης, τα σχετικά τιμολόγια είναι έξι, συνολικού ποσού, κατ' ανώτατο όριο, 4 052,77 ευρώ.

Επί των εξόδων της δίκης ενώπιον του Δικαστηρίου

- 22 Κατά τον καθορισμό του ποσού των αποδοτέων εξόδων, το Δικαστήριο λαμβάνει υπόψη όλες τις περιστάσεις της υποθέσεως μέχρι τον χρόνο εκδόσεως της διατάξεως περί καθορισμού των δικαστικών εξόδων, συμπεριλαμβανομένων των λογιζόμενων ως αναγκαίων στο πλαίσιο της διαδικασίας καθορισμού των δικαστικών εξόδων (διατάξεις της 20ής Μαΐου 2010, C-12/03 P-DEP και C-13/03 P-DEP, Tetra Laval κατά Επιτροπής, σκέψη 42 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία, καθώς και της 12ης Οκτωβρίου 2012, C-254/09 P-DEP, Zafra Marroquinos κατά Calvin Klein Trademark Trust, σκέψη 22).

- 23 Συναφώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι ο δικαστής της Ένωσης δεν έχει την εξουσία να καθορίζει την αμοιβή που οφείλουν οι διάδικοι στους δικηγόρους τους, αλλά να ορίζει μέχρι ποιο ποσό μπορεί να ζητηθεί η απόδοση της αμοιβής αυτής έναντι του καταδικασθέντος στα δικαστικά έξοδα (προαναφερθείσες διατάξεις Tetra Laval κατά Επιτροπής, σκέψη 43 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία, καθώς και TDK Kabushiki Kaisha κατά Aktieselskabet af 21. november 2001, σκέψη 15).
- 24 Επίσης, κατά πάγια νομολογία, ελλείψει διατάξεων του δικαίου της Ένωσης περί ύψους αμοιβών ή σχετικών με τον αναγκαίο χρόνο εργασίας, το Δικαστήριο πρέπει να εκτιμά ελεύθερα τα στοιχεία της υποθέσεως, λαμβάνοντας υπόψη το αντικείμενο και τη φύση της διαφοράς, τη σημασία της από πλευράς δικαίου της Ένωσης, καθώς και τις δυσχέρειες της υποθέσεως, τον όγκο της εργασίας που κλήθηκαν να εκτελέσουν οι εκπρόσωποι ή σύμβουλοι των διαδίκων και τα οικονομικά συμφέροντα που ενείχε η διαφορά για τους διαδίκους αυτούς (βλ., ιδίως, διατάξεις της 30ής Νοεμβρίου 1994, C-294/90 DEP, British Aerospace κατά Επιτροπής, Συλλογή 1994, σ. I-5423, σκέψη 13· της 16ης Μαΐου 2013, C-498/07 P-DEP, Deoleo κατά Aceites del Sur-Coosur, σκέψη 20, και της 10ης Ιουλίου 2012, C-191/11 P-DEP, Norma Lebensmittelfilialbetrieb κατά Yorma's, σκέψη 17).
- 25 Εξάλλου, κατά τον καθορισμό του ποσού των αποδοτέων δικαστικών εξόδων πρέπει να λαμβάνεται υπόψη ο συνολικός αριθμός ωρών εργασίας που αντιστοιχεί σε παρασχεθείσες υπηρεσίες οι οποίες λογίζονται αντικειμενικώς ως αναγκαίες για την οικεία διαδικασία, ανεξαρτήτως του αριθμού των δικηγόρων μεταξύ των οποίων κατανεμήθηκε η ως άνω εργασία (προαναφερθείσες διατάξεις Tetra Laval κατά Επιτροπής, σκέψη 56 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία, καθώς και Deoleo κατά Aceites del Sur-Coosur, σκέψη 28).
- 26 Το ποσό των αποδοτέων στη Schwaaner Fischwaren δικαστικών εξόδων που αφορούν τη διαδικασία της αιτήσεως αναιρέσεως επί της οποίας εκδόθηκε η προαναφερθείσα διάταξη Rügen Fisch κατά ΓΕΕΑ πρέπει να εκτιμηθεί σε συνάρτηση με αυτά τα κριτήρια.
- 27 Όσον αφορά τα διακυβευόμενα οικονομικά συμφέροντα, δεν αμφισβητείται, λαμβανομένης υπόψη της σημασίας των σημάτων στο εμπόριο, ότι η Schwaaner Fischwaren είχε οπωσδήποτε συμφέρον να επιβεβαιώσει, στο στάδιο της αιτήσεως αναιρέσεως, την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, με την οποία το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε την προσφυγή της Rügen Fisch κατά της επίδικης αποφάσεως. Πράγματι, με την απόφαση αυτή, το τμήμα προσφυγών του ΓΕΕΑ είχε δεχθεί το υποβληθέν από τη Schwaaner Fischwaren αίτημα μερικής ακυρότητας του κοινοτικού σήματος SCOMBER MIX, εν προκειμένω για προϊόντα της κλάσεως 29 υπό την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας για τη διεθνή ταξινόμηση των προϊόντων και των υπηρεσιών με σκοπό την καταχώριση των σημάτων, της 15ης Ιουνίου 1957, όπως έχει αναθεωρηθεί και τροποποιηθεί, ήτοι για «Ψάρια σε κονσέρβα, κονσέρβες ψαριών, παρασκευάσματα από ψάρι, επίσης με χρήση μπαχαρικών, εκχυλίσματα μπαχαρικών, σαλάτες και λαχανικά, έτοιμα και ημιπαρασκευασμένα φαγητά με βάση ψάρια».
- 28 Όσον αφορά το αντικείμενο της διαφοράς, πρέπει να σημειωθεί ότι επρόκειτο για μια διαδικασία αναιρέσεως, η οποία, εκ φύσεως, περιορίζεται σε νομικά ζητήματα και δεν έχει ως αντικείμενο τη διαπίστωση των πραγματικών περιστατικών. Επιπροσθέτως, πριν από την αίτηση αναιρέσεως, η διαφορά που ανέκυψε εξαιτίας του υποβληθέντος από τη Schwaaner Fischwaren αιτήματος ακυρότητας του σήματος SCOMBER MIX είχε ήδη εξεταστεί, διαδοχικώς, από το τμήμα ακυρώσεων του ΓΕΕΑ, από το τμήμα προσφυγών αυτού, καθώς και από το Γενικό Δικαστήριο.
- 29 Όσον αφορά τη σημασία της διαφοράς από πλευράς δικαίου της Ένωσης, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η αίτηση αναιρέσεως περιελάμβανε έναν μόνο λόγο και ότι σε αυτήν δεν ανέκυπτε κανένα νέο ή περίπλοκο νομικό ζήτημα. Επιπλέον, το Δικαστήριο απέρριψε την αίτηση αναιρέσεως εν μέρει ως προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει ως προδήλως αβάσιμη, τούτο δε με διάταξη εκδοθείσα δυνάμει του άρθρου 119 του Κανονισμού Διαδικασίας, όπως αυτός ίσχυε τότε.

- 30 Όσον αφορά την έκταση της παρασχεθεισών υπηρεσιών, λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω διαπιστώσεων προκύπτει ότι η εκ μέρους της Schwaaner Fischwaren σύνταξη του υπομνήματος απαντήσεως στο πλαίσιο της αιτήσεως αναιρέσεως επί της οποίας εκδόθηκε η προαναφερθείσα διάταξη Rügen Fisch κατά ΓΕΕΑ δεν απαίτησε ιδιαίτερη εξέταση σε βάθος.
- 31 Τέλος, όσον αφορά τα ποσά που ζητούνται για τον ΦΠΑ, πρέπει να σημειωθεί ότι η Schwaaner Fischwaren, ως υποκείμενη στον ΦΠΑ, δικαιούται να ανακτήσει από τις φορολογικές αρχές τον ΦΠΑ τον οποίο καταβάλλει επί των αγαθών και υπηρεσιών που αγοράζει. Επομένως, ο ΦΠΑ δεν συνιστά γι' αυτήν δαπάνη και, ως εκ τούτου, η εταιρία αυτή δεν μπορεί να ζητήσει την απόδοση του ΦΠΑ που καταβλήθηκε επί των σχετικών εξόδων (βλ., επ' αυτού, προαναφερθείσα διάταξη Norma Lebensmittelfilialbetrieb κατά Yorma's, σκέψη 24).
- 32 Λαμβανομένου υπόψη του συνόλου των ανωτέρω σκέψεων, το ποσό των 3 000 ευρώ κρίνεται εύλογο και αντικειμενικώς αναγκαίο όσον αφορά την εξασφάλιση της υπερασπίσεως των συμφερόντων της Schwaaner Fischwaren στο πλαίσιο της αιτήσεως αναιρέσεως επί της οποίας εκδόθηκε η διάταξη Rügen Fisch κατά ΓΕΕΑ.
- 33 Όσον αφορά το ποσό των 300 ευρώ που ζητεί η τελευταία για έξοδα σχετικά με την παρούσα διαδικασία περί καθορισμού των δικαστικών εξόδων, και αυτό το ποσό κρίνεται εύλογο και αντικειμενικώς δικαιολογημένο.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) διατάσσει:

Το συνολικό ποσό των δικαστικών εξόδων τα οποία η Rügen Fisch AG πρέπει να αποδώσει στη Schwaaner Fischwaren GmbH στο πλαίσιο της αιτήσεως αναιρέσεως επί της οποίας εκδόθηκε η διάταξη της 10ης Ιουλίου 2012, C-582/11 P, Rügen Fisch κατά ΓΕΕΑ, καθορίζεται σε 3 300 ευρώ.

(υπογραφές)